

mange Millioner, som her er Tale om Tusinder, altsaa $5\frac{1}{2}$ Million, medens her kun er Tale om 5,500 Kr.; jeg skal ikke modſige den høitærede Krigsminister deri; det er muligt, at et ſaadant Fort vilde kun ne koſte ſaadanne Summer, men jeg tror ogsaa at turde antage, at det vilde have været muligt at anlægge et for vort Forſvar høiſt værdifuldt Fort for en betydelig mindre Udgiſt end den, den høitærede Krigsminister her har angivet. Jeg skal imidlertid dertil ſøje, at, ſkal der anlægges andre Spørforter nu for Fremtiden, vilke de blive i betydelig Grad dyrere, mere end dobbelt ſaa dyre ſom den Sum, ſom den høitærede Krigsminister angiver, at et eventuelt Stubbeſort vil koſte, og det er dette, jeg har forment, at der kun vil være meget ringe Udſigt til at naae. — Under 1ſte Behandling af Tillægsbevillingsloven i det andet Thing udtalte den ærede Krigsminister — jeg tør ikke eſter Forretningsordenen og Formandens Praxis oplæſe hans Uttringer, og jeg ſkal derfor inſtrænge mig til at referere diſſe hans Udtalelſer — ſom ſin Anſkuelse, at for Fremtiden vil det ikke være rigtigt at anlægge et Stubbeſort; det vil derimod være rigtigere at anlægge et Fort paa Middelgrunden. Han ſtilbrer dernæſt den Betydning, ſom et ſaadant Fort paa Middelgrunden vil have. Heri ſkal jeg ikke modſige den ærede Krigsminister. Jeg har tværtimod nu eſter de Afgjørelſer, ſom her ere trufne, den ſamme Opfattelse ſom den, der er bleven udtalt af den ærede Krigsminister. Det vil eſter min Opfattelse nu for Fremtiden være — ja, det er maatte et ſtærkt Udtryk, men jeg kan ikke ſkjønne rettere — meningsløſt at rette ſin Opmærksomhed paa Anlægget af et Fort paa Stubbegrundens. Naar der nu er anlagt et ſaadant Fort paa Kalkbrønderiet ſom det, der i denne Tid bliver anlagt, vil et Fort paa Stubben i ſamme Grad maſtere dette Kalkbrønderibatteri, ſom det allerede nu er maſteret af Trekroner og tilbels af Lynetten. Det formener jeg vil være vigtig. Nu kan der — deri er jeg enig med den ærede Krigsminister — for Fremtiden ikke være Tale om Andet, naar der ſkal være Tale om den yderligere Udviſning af Kjøbenhavns Forſvar mod Søſiden, end at gaa til Anlægget blandt Andet af et Fort paa Middelgrunden. Men det er dette, ſom jeg frygter for, vil være forbundet med ſaa overordentlig ſtore Banſſeligheder, naar man ſer hen til den Uvillie, der iſær her fra

dette Things Side har været imod at give ſtørre Bevillinger til Forſvarsvæſenets Udviſning, at overbevise Lovgivningsmagten om det Rigtige i at gaa til ſaa ſtore Udgiſter ſom til Anlægget af et Fort paa Middelgrunden, der, ſaavidt jeg kan ſkjønne, eſter Krigsbeſtyrelſens ſenere Opgivelſer vil komme til at koſte omtrent 12 Millioner Kr., ſaa at en ſaadan Bevilling maatte ikke vil kunne naas. Havde man derimod ſamlet ſammen alle de Momenter, der under de Omſtændigheder, ſom have foreligget i den ſenere Tid, kunde have talt for at anlægge et Fort paa Stubbegrundens, kunde Kjøbenhavns Forſvar mod Søſiden derved have vundet i meget betydeligere Grad, end det nu vinder ved denne høiſt ubetydelige Udvidelse, ſom det ſaar ved Anlægget af Kalkbrønderibatteriet, og det turde antages, at der vilde være betydelig ſtørre Udſigt til at kunne overbevise Lovgivningsmagten om det Rigtige heri, end det vil være til nogenſinde at ſaae Lovgivningsmagten overbevist om det Rigtige i at give 12 Millioner Kr. til et Fort paa Middelgrunden. Jeg ſkal forøvrigt, hvad min perſonlige Stilling til diſſe Spørgsmaal angaar, hvis jeg fremdeles ſaar Sæde paa Rigsdagen, udtale, at, eſter at denne Afgjørelſe er truffen, ſom nu er ſlaaet faſt her ved den Transaktion, der er foretagen, og ſom foreligger til Behandling i dette Dieblif, eſter at den er gjort, eſter at man har foregrebet dette at gaa til Anlæg af et Fort paa Stubben, og eſter at man har foregrebet at ſaae en ſaadan Støtte af Havnevæſenet ſom den, der under tidligere Forhandlinger med denne Autoritet har været Tale om, og eſter at Spørgsmaalet i det Hele er afgjort paa den Maade ſom ſket, er der ikke Andet for end at rette ſine Beſtræbelſer paa at overbevise Lovgivningsmagten om, at der, naar Kjøbenhavns Forſvar mod Søſiden ſkal have en forſvarlig Udviſning, bør anlægges et Fort paa Middelgrunden. Jeg antager nu, at der ikke i Fremtiden vil være Udſigt til at ſaae en ſaadan Støtte fra Havnevæſenet ſom den, der under tidligere Forhandlinger har kunnet være Udſigt til. Nu ſiger man nok — jeg tør maatte antage, at dette vil blive anført overfor, hvad jeg har ſagt i denne Sag —, at det ogsaa er et Statsformaal, at Kjøbenhavns Haan bliver udviklet, og at, hvis Havnevæſenet mangler Midler til Havnens rette Udviſning, bliver det Staten og Statskaſſen, ſom man rekurterer til, for at Midlerne ſkulle komme